

2den Valgfreds (Berg). Han har været meget daarlig tilpas over, at Regeringen ikke har kunnet gaa med til at forstyrre den Sag. Jeg ser virkelig ikke rettere, end at det er det, der har gjort sig gjældende, naar det ærede Medlem, hver Gang han har havt Ordet, har bebrejdet Ministeren hans Stilling og brugt Udtryk, som at Ministeren skulde staa uhjælplos og hjælpeløs og flere af den Slags Ytringer. Jeg kan ikke forstaa det ærede Medlems Stilling, undtagen det skulde være den, at saasnart der kommer et Forslag frem i denne Sal og navnlig fra det ærede Medlem for Præsby Amts 6te Valgfreds (Boisen) saa skal det ærede Medlem fra Rolding være derimod, og naar der kommer et Forslag fra det ærede Medlem fra Rolding, saa skulle alle Andre heri Salen gaa med dertil, ellers staa de paa et Standpunkt, der er uholdbart. Den Stilling forstaaer jeg ikke; men Et forstod jeg, dengang den ærede Minister havde Ordet overfor det ærede Medlem, og det var, at det ærede Medlem fik alvorligt at søle fra Ministerens Side, at Kampen tilsløs er ikke afflattet. Det svar det ærede Medlem fik fra Ministeren, er det bedste, der er givet ham i denne Sag. Forresten maa jeg ogsaa sige, at det er en hel ny Stilling, det ærede Medlem kommer til at indtage ikke alene i denne men i flere Sager i Nar i Modfætning til de to foregaaende Nar. Efter den sidste Valgdag hørte vi sige: Vi ere saa faa, kun noget over 30, vi magte Ingenting; vi maa stille os saaledes, at vi tage det, vi kunne faae, selv om det er mindre godt. Nu er denne Gruppe svunden ind til 24, og nu findes det passende, at Alt skal kasseres, som ikke kommer fra en bestemt Side. Er det rigtigt? Jeg ser ingen Grund dertil. Stillingen er den samme. Der ligger ingen Valg imellem endnu. Jeg finder derfor, at Modstanden er noget søgt. Det er jo inuligt, at det kan være noget trykkende, det kan jeg godt indse, at vi nu staa overfor nye Valg, og at den Forhandlingspolitik, som Mindretallet slog ind paa efter den sidste Valgdag, er saa grundig mislykket, at Partiet ikke har kunnet gennemføre en eneste Sag i Løbet af de tre Nar, men om det er den virkelige Grund, skal jeg lade ligge, men det er sikkert, at saaledes forholder det sig, at ogsaa denne Sag glider Partiet ud af Hænderne, og det kan jo forsaavidt smerte endel; men at det i Virkeligheden skulde være Kjerlighed til Sagen eller til de Smaa i Samsundet, som der altid raabes paa af den Gruppe, at den vil hjælpe, at det skulde være en saadan Kjerlighed, som foranlediger den til at rejse sin Modstand, tror jeg ikke, thi Barmhjerlighed gaar i Virkeligheden ikke videre, end at de foretrække at beholde de nuværende barbariske Tilstande med Hensyn til Straffeloven fremfor de milde, de kunne faae gennem denne Lov, det er et Faktum. For Resten blev der gjort opmærksom paa ved 2den

Behandling, at det var heldigt, at vi havde denne barbariske Straffelov, at vi trængte ikke til nogen ny, vi havde Bestemmelser nok, jeg tror nok, at det blev sagt af det ærede Medlem fra Ribe (Bust): men hvormange der vil underkribe disse Udtalelser, skal jeg ikke kunne sige. Der er et Endringsforslag under Nr. 6 af Udvalget, som blev omtalt af min ærede Nabo, hvilket jeg ikke holder rigtig af; thi jeg kan ikke indse, at den ærede Ordførers Motivering deraf er en saadan, at jeg tror at kunne støtte det. Det blev motiveret omtrent som saa, at det er en Redaktionsændring; det ser ud til, at der kunde ligge nogen virkelig Betydning i Endringsforslaget, men det gjør der i Virkeligheden ikke; det er i Lighed med, hvad der er bemærket ved de andre Straffe af anden Art. Ja, det kan godt være; men vi indføre en ny Straf her, og jeg kan ikke se nogen Grund til saa absolut i Lovforslaget at præcisere, at den skal kun anvendes paa Menige. Efter min Overbevisning er det omtrent ligegyldigt, enten vi sætte det One eller det Andet ind i Loven; thi vi komme jo ikke til at gjennemføre Loven. (En Stemme: Det kan man ikke vide.) Ja, maaste Nogen af os kommer dertil; men der er dog vistnok lange Udsigter, ellers kunde det tænkes, at den ærede Ordfører kunde faae Del deri; det tør jeg ikke sige Noget om; men jeg kan ikke indse, hvorfor vi absolut skulle bestemme det. Lad det være overladt til dem, der skulle gennemføre Loven; jeg tror meget godt, at selv om Endringsforslaget ikke bliver vedtaget, vil Straffen dog kun blive anvendt paa Menige, men det, at vi indføre denne Bestemmelse, vil være meget affiikende og sætte ondt Blod, saa at jeg finder, at det vilde være en taktisk Feil at gjøre det, og jeg vilde spørge det ærede Udvalg, om det kunde have Stort imod, at denne Endring faldt. Det vilde være en anden Sag, dersom man vilde sige, at det vilde forhindre Lovens Gjennemførelse, at det ikke blev vedtaget; men jeg kan ikke indse, at det vilde skade Befalingsmændene eller de Menige, at det ikke kom ind. (Ordføreren [Boisen]: Udvalget kan aldeles Intet have imod, at Forslaget falder!) Ja, naar den ærede Ordfører her siger, at han Intet har imod, at det falder, vil jeg opfordre ærede Medlemmer til at stemme derimod. Det Banaerende, der skulde ligge i Bøiestrafpen, forstaaer jeg ikke. Jeg hører til dem, der helst ville være fri, ikke alene for Bøiestrafpen, men ogsaa for flere andre Straffe; men naar jeg nu staa her og skal vælge, vil jeg ikke tage det Ansvar paa mig at stemme mod denne Lov; thi i det Dødblik, jeg gjør det, godtgjender jeg de gamle Tilstande, og det vil jeg ikke være med til. (En Stemme: Nei, det er ikke Tilfældet!) Ja, det ærede Medlem siger Nei; men jeg vil saa spørge: naar tror det ærede Medlem da, at vi kunne komme bort fra de gamle Tilstande, og tror han at ville komme bort der-